

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Millan.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronati
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Fer, José Luis Inieta, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto portada: Efe

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

El territori inflamable

Aquesta temporada d'estiu, tot just començar, ja s'ha fet evident que el risc d'incendi és tan alt com havien alertat els meteoròlegs i les administracions. La minva dels recursos dels efectius antiincendis al País Valencià, com a conseqüència de les retallades pressupostàries, ha dificultat —o no ha facilitat— l'extinció de focs tan apocalíptics com els d'Andilla i Cortes de Pallars, on han cremat vora 48.000 hectàrees. És urgent una política de rectificació en aquest sentit per a evitar una sinistra herència de cendres.

Tot i això, la veritable política de prevenció d'incendis no s'ha de limitar als recursos d'extinció ni a la temporada d'estiu més potencialment perillosa. Ni és una qüestió que afecti únicament les àrees d'interior o medi ambient. La veritable política de prevenció d'incendis està directament vinculada a la política territorial, al model de país que una administració planifica —o hauria de planificar— per als seus ciutadans. Tot i reconèixer que els incendis són un fenomen natural en el nostre àmbit mediterrani —un mal fins a cert punt inevitable—, hi ha factors socio-culturals que són clarament inflamables: l'abandonament del camp, de les tasques agrícoles, de l'ús sostenible del bosc; l'èxode rural, la construcció d'urbanitzacions disperses, les reforestacions inadequades o la regressió d'una cultura (educació) de relació amb el medi natural.

Si el model territorial dissenyat —o desenvolupat inconscientment— per una administració pública oblida les zones rurals, els sectors agrícola i ramader, l'equilibri territorial i, alhora, fomenta la urbanització caòtica i descontrolada, impulsa reforestacions amb espècies al·lòctones i abandona el bosc, l'incendi està servit: arribarà en dos, cinc o deu anys, però arribarà i la seua virulència serà molt més intensa que la dels focs estacionals i cíclics propis del clima mediterrani.

La prevenció, doncs, ha de ser un objectiu intrínsec del model territorial i, en la seua planificació, hi han d'intervindre des de la Conselleria d'Ensenyament fins a la d'Interior, passant per Agricultura, Medi Ambient, Política Territorial, Turisme, Economia i Infraestructures.

Qualsevol política que no tingui en compte tots aquests factors i no faça explícit el seu model territorial, evidentment va construint un altre model de país —de relacions del camp amb la ciutat, dels pobles amb el bosc— que deixa les decisions importants a la improvisació i al caos. Els responsables d'aquesta no política —que pot ser molt planificada— seran finalment responsables del que la seua negligència haja provocat, siga en forma d'incendis o de desestructuració social.

Als nostres lectors

Les raons de les cendres

El paisatge de cendres de la portada ens recorda que els habitants de les zones incendiades hauran de conviure amb el paisatge calcinat, superar el desànim i mirar de fer-lo renàixer a poc a poc.

Tot i que els científics ens recorden que els incendis són naturals en el nostre clima, és ben evident que les dimensions d'alguns focs d'aquest estiu ens fan demanar-nos per les causes que fan de catalitzador. La periodista Violeta Tena ha burxat entre les cendres per trobar les raons que fan dels nostres boscos un infern

en potència i Gemma Aguilera ha visitat les zones del Berguedà que van cremar fa divuit anys per fer-nos un retrat de les cicatrius que el foc va causar i que el temps i els homes no han pogut cicatritzar.

Àlex Millan